Efektywne tworzenie aplikacji webowych z wykorzystaniem Angular 6

sages

Mateusz Kulesza

Senior Software Developer, Team Leader, Scrum Master Project Manager Konsultant i szkoleniowiec

Ustalenia:

- Cel i plan szkolenia
- Obowiązki bieżące
- Pytania, dyskusje, potrzeby
- Elastyczność zagadnień

Wieloletnie doświadczenie komercyjne w pracy z :

- HTML5, CSS3, SVG, EcmaScript 5 i 6
- jQuery, underscore, backbone.js
- canjs, requirejs, dojo ...
- Grunt, Gulp, Webpack, Karma, Jasmine ...
- Angular.JS, Angular2, React, RxJS, Flux

Zarządzanie pakietami

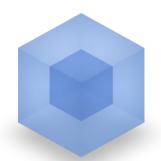

- system zarządzania zależnościami dla server-side js
- zależności opisywane z dokładnością do wersji w pliku package.json
- npm install instaluje pakiety, których jeszcze nie ma w projekcie
- npm update sprawdza, czy istnieją nowsze wersje pakietów + instaluje
- npm install nazwa-pakietu --save-dev
   instaluje pakiet, dodaje go do
   package.json

WebPack

- module bundler
- obsługuje wiele formatów modułów: ES2015, AMD, CommonJS (npm)
- traktuje wszystko jak moduły (np. scss, html, grafiki)
- React Hot Loader dobrze współpracuje z popularnymi task runnerami (Gulp, Grunt)
- de facto standard w środowisku React, popularny również poza

```
// instalacja webpack-cli, globalnie npm
install webpack --global
// oraz instalacja lokalna
npm install webpack --save-dev
```


WebPack - Konfiguracja

```
module.exports = {
    entry: [
       './js/index.js'
    output: {
        path: dirname + '/static/',
        filename: 'bundle.js'
    plugins: [],
    module: {
        rules: [{
            test: /\.js$/, use: ['babel'], exclude: /node modules/
        } ]
    devtool: 'source-map'
};
```

extensiblewebmanifesto.org

#extendthewebforward

Zestaw niskopoziomowych API i standardów pozwalających:

- Rozszerzać funkcjonalność przeglądarki
  - bez instalowania dodatków
  - bez "hacków"
- Modyfikować działanie istniejacych funkcji
  - lokalnie w obrębie danej aplikacji (strony / domeny)
  - bezpiecznie

Używając tylko JavaScript!

Możliwe jest rozszerzanie istniejących standardów o nowe wysokopoziomowe API.

Przykłady: Mozila X-Tags, Google Polymer... oraz Angular 2

JavaScript 2015

"JavaScript next"

ECMAScript 6?

ECMAScript 2015

- moduly
- dużo dobrego "cukru składniowego"
- leksykalny zasięg (let) i wiele innych
- można używać...

Funkcje Anonimiwe

(Lambda)

```
// Domyślnie - zwraca wyrażenie
var odds = myArr.map(v \Rightarrow v + 1);
var nums = myArr.map((v, i) \Rightarrow v + i);
var pairs = myArr.map(v => (
     {even: v, odd: v + 1}
);
// Deklaracje umieszczamy w klamrach
nums.filter(v => {
 if (v % 5 === 0) {
   return true;
});
```

```
// Leksykalne this
var bob = {
_name: "Bob",
_friends: [],
 getFriends() {
     return this. friends.forEach(f =>
           this. name + " knows " + f
```

Destrukturyzacja

```
// list matching
var[a, b] = [1,2,3];
// object matching
var { op: a, lhs: { op: b }, rhs: c }
 = getASTNode() // i.e. { op: 'a', lhs: {op: 'b' }, rhs: 'c' }}
// object matching shorthand
var {op, lhs, rhs} = getASTNode()
// Can be used in parameter position
function g({name: x}) {
 console.log(x);
g({name: 5})
```

Default, ...Spread i ...Rest

```
function f(x, y = 12) {
 // domyślna wartość y (jeśli y === undefined)
 return x + y;
f(3) === 15;
function f(x, ...y) {
 // y jest tablica pozostałych wartości
 return x * y.length;
f(3, "hello", true) === 6;
function f(x, y, z) {
 return x + y + z;
// przekazanie każdego elementu tablicy osobno
f(...[1, 2, 3]) === 6;
```

Dynamiczny Literał

```
var obj = {
 __proto__: theProtoObj,
 // === 'handler: handler'
 handler,
 // === toString: function toString() {
 toString() {
 // Super calls
 return "d " + super.toString();
 // Dynamiczne nazwy własności
 [ 'prop ' + (() => 42)() ]: 42
};
```

Rozszerzony obiekt Array

```
// konwertuje obiekt tablicopodobny na prawdziwa tablice
Array.from(document.querySelectorAll('*'))
// Tworzy nowa Tablice, podobnie do new Array(), ale ma inne zachowanie dla 1 parametru
Array.of(1, 2, 3)
[0, 0, 0].fill(7, 1) // [0, 7, 7]
[1, 2, 3].find(x \Rightarrow x == 3) // 3
[1, 2, 3].findIndex(x => x == 2) // 1
[1, 2, 3, 4, 5].copyWithin(3, 0) // [1, 2, 3, 1, 2]
["a", "b", "c"].entries() // iterator [0, "a"], [1, "b"], [2, "c"]
["a", "b", "c"].keys() // iterator 0, 1, 2
["a", "b", "c"].values() // iterator "a", "b", "c"
```

Moduly

```
//----- lib.js -----
export const sqrt = Math.sqrt;
export function square(x) {
   return x * x;
export function diag(x, y) {
    return sqrt(square(x) + square(y));
export default diag;
```

```
//---- main.js -----
import { square, diag } from 'lib';
console.log(square(11)); // 121
// -- lub cały moduł jako zmienna --
import * as lib from 'lib';
console.log(lib.square(11)); // 121
// -- lub domyślny obiekt ( diag )
import diagonal from 'lib';
```

Obietnice (Promise)

```
function timeout(duration = 0) {
     return new Promise((resolve, reject) => {
           setTimeout(resolve, duration);
var p = timeout(1000).then(() => {
     return timeout(2000);
}).then(() => {
     return Promise.reject("hmm... blad!");
}).catch(err => {
     return Promise.all([timeout(100), timeout(200)]);
}).then((result) => {
     console.log("Wynik to: " + result);
})
```

Testowanie Jednostkowe

Aplikacji JavaScript`owych

- Narzędzie do uruchamiania testów automatycznych
- Udostępnia korzystanie z środowisk wielu przeglądarek
- Umożliwia korzystanie z dowolnych frameworków testujących

npm install karma-cli -g karma karma-jasmine karma-mocha karma-chrome-launcher karma-phantomjs-launcher

. . .

karma init

karma start

Tworzenie Test suites, tests

```
describe('calculator', function() {
  describe('add()', function() {
    it('should add 2 numbers together', function() {
        // TUTAJ RÓŻNICE MIĘDZY FRAMEWORKAMI
    });
  });
});
```


http://jasmine.github.io/

- poszczególne testy znajdują się w bloku it()
- testy grupowane są zestawy w blokach describe()
- nazwy takich zestawów + testów powinny tworzyć zdania dzięki czemu otrzyjmuemy:

"SUCCESS 1 of 1: Calculator add() should add 2 numbers together"

Frameworki testujące

```
expect(calculator.add(1, 4)).toEqual(5);
```



```
expect(calculator.add(1, 4)).to.equal(5);
assert.equal(calculator.add(1, 4), 5);
calculator.add(1, 4).should.equal(5);
```


Analiza Statyczna z ( ) ESLint


```
Nastepca JSLint'a
// instalacja
npm install -g eslint
// utworzenie konfiguracji
eslint --init
```



```
// .eslintrc.*
    "rules": {
        "semi": ["error", "always"],
        "quotes": ["error", "double"]
    },
    "extends": "eslint:recommended"
```

http://eslint.org/docs/rules/

```
// uruchomienie
eslint testfile.js otherfile2.js ...
```


Angular

2.4+, 4.0, 6.0 ... lub po prostu Angular

Narzędzie @angular/cli

Generator uruchamiany z wiersza poleceń

/ > ng

Instalacja:

npm install -g @angular/cli

Stworzenie nowego projektu angular 2 w b. katalogu **ng new** *nazwa_projektu*

Uruchomienie lokalnego serwera developerskiego ng serve

Wygenerowanie szkieletu komponentu (lub innej klasy...):

ng generate component <name>

Narzędzia "ng" - angular-cli

ng generate component NazwaKomponentu - tworzy nowy komponent!

flagi dodatkowe:

- --flat nie tworzy nowego katalogu dla komponentu
- -t inline template szablon umieszcza w pliku komponentu
- -s inline styles style umieszcza w pliku komponentu
- --spec false pomija generowanie testów jednostkowych komponentu

Bootstrap Startowanie Applikacji

```
import {platformBrowserDynamic} from '@angular/platform-browser-dynamic';
import {MyAppModule} from './app/app.module';
Inicjalizacja głównego modułu ( z wybranym głównym komponentem ):
platformBrowserDynamic() .bootstrapModule (MyAppModule);
```

Element głównego komponentu musi oczywiście znajdować się w dokumencie HTML, np.

Moduły w Ng2 = @NgModule

```
import { NgModule } from '@angular/core';
     import { BrowserModule } from '@angular/platform-browser';
     import { AppComponent } from './app.component';
     @NgModule({
       // Importujemy " exporty " z innych modułów:
       imports: [ BrowserModule ],
       // Deklaracje dla parsera HTML ( Dyrektywy i komponenty ):
       declarations: [ AppComponent ],
       // Który komponent będzie "głównym" komponentem aplikacji:
       bootstrap: [ AppComponent ],
       // Udostępnione elementy oraz definicje usług ( o tym później... )
       exports: [], providers: [],
     export class MyAppModule { }
www.sages.com.pl
```

Komponenty

Podstawowy "Budulec" aplikacji w Ng2

Definicja komponentu

```
import { Component } from '@angular/core';
                                            Selektor to prosty selektor CSS, który
                                            określa na nakich elementach HTML
@Component({
                                            parser ma zamontować ten komponent
  selector: 'app-root',
                                           Na przykład podpinanie do:
  templateUrl: 'app.component.html',
  styleUrls: ['app.component.css']
                                            [my-attribute] - atrybutu
})
                                            .spiner-loader - klasy CSS
export class AppComponent {
                                            app-root - elementu
  title = 'app works!';
                                           <app-root></app-root>
```

Szablony

```
import { Component } from '@angular/core';
@Component({
  selector: 'app-root',
                                      <app-root>
  template: `<div>
                                          <div>
    <h1>{{title}}</h1>
                                               <h1>app works!</h1>
  </div>`
})
                                          </div>
export class AppComponent {
                                      </app-root>
 title = 'app works!';
```

Enkapsulacja Styli

```
import { Component } from '@angular/core';
@Component({
  selector: 'app-root',
  templateUrl: 'app.component.html',
  encapsulation: ViewEncapsulation.Emulated,
  styles: [
    `h1{ color: red; }`,
    `p{ cursor: pointer; }]
})
export class AppComponent {
  title = 'app works!';
```

Enkapsulacja może przyjąć wartości:

- Emulated (domyślnie) style z dokumentu HTML propagowane są do komponentu i jego dzieci. Style zdefiniowane w @Component({ styles / styleUrls}) nie wpływają na reszte dokumentu - są izolowane
- ShadowDom- Style dokumentu nie wpływają na elementy w komponencie, ani vice versa - pełna izolacja (patrz. shadow-dom)
- None style są propagowane do dokumentu HTML, więc są dostępne dla pozostałych komponentów


```
import { Component } from '@angular/core';
import { SubComponent } from './';
@Component({
  selector: 'app-root',
  template: '<div> <h1>Parent</h1>
         <sub-component></sub-component>
  </div>'
})
export class AppComponent { ... }
```

```
<app-root>
   <div>
       <h1>Parent!</h1>
       <sub-component>
          <h3>Child!</h3>
       </sub-component>
   </div>
</app-root>
```

Wiązania właściwości i dyrektywy atrybutów

```
 Jestem limonkowy! 
 {{ big? 'duży' : 'mały' }}
 [class.promotion] = "true" > Tu Promocja! 
             Promocja! 
 Tu nie... 
             Tu nie..
```

www.sages.com.pl ... itd.

Lokalne Referencje

Umieszczenie znaku hash z nazwą ("#nazwa") na elemencie tworzy "lokalną referencje" - zmienną dostępną tylko w tym komponencie, która zawiera odniesienie do elementu DOM (lub komponentu) :

```
<video #movieplayer ...>...</video>
<button (click)="movieplayer.play()">
```



```
// lub:
@Component({
                                    @Component({
 selector: 'todo-input',
                                     selector: 'todo-input',
 template: '...'
                                     inputs: ['item'],
                                     template: '...'
})
export class Hello {
                                    export class Hello {
 @Input() item: MyTodoType;
                                     item: MyTodoType;
// przekazywanie przez zmienną ( jako wyrażenie ):
<todo-input [item]="myItem"></todo-input>
// przekazywanie wartości bezpośrednio ( jako String )
<todo-input item="Kupić chleb"></todo-input>
```



```
// lub:
                                    @Component({
@Component({
                                     selector: 'todo-input',
 selector: 'todo-input',
                                    outputs: ['completed'],
 template: '...'
})
export class Hello {
 @Output() completed: EventEmitter<boolean> = new EventEmitter<boolean>();
<todo-input (completed) = "saveProgress(item)" > </todo-input>
// alternatywna składnia - dlatego nie prefixujemy zdarzeń "on"
<todo-input on-completed="Kupić chleb"></todo-input>
```

Komunikacja z komponentem w obie strony

Dyrektywa ngModel:

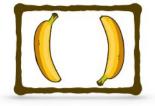
```
• Wiąże dane ze zmienną: <input [ngModel]="name">
```

• Wiąże nasłuchiwanie zdarzeń zmian (onChange):

```
<input ngModel (ngModelChange) = " name = $event ">
```

• Lub w skrócie:

```
<input [(ngModel)]="name">
```



```
[(ngModel)]
```

Dyrektywy strukturalne

ngIf - Dodaje i usuwa element szablonu (template) jeśli wyrażenie jest prawdziwe

```
<ng-template [ngIf]="condition">
  <div>{{ name }}</div>
</ng-template>
```

Wersja skrócona:

```
<div *ngIf="condition"> {{ name }} </div>
```

Oznaczenie " * " przed dyrektywą tworzy szablon <template></template> za nas!

Dyrektywy strukturalne

Pozwalają modyfikować strukturę DOM

Projekcja zawartości

- za pomocą dyrektywy ngContent możemy umiejscowić w szablonie komponentu html wpisany jako zawartość komponentu
- opcjonalnie można zdefiniować miejsce dla elementu z określonego selektora :

```
( <ng-content select=".my-css-selector">)
@Component({
   selector: 'user-profile',
   template:
   <h4>User profile</h4>
   <ng-content></ng-content>
        <h5>Lito Rodriguez</h5>
        <small>Actor</small>
        </user-profile>
        </user-profile>
```

Interakcja z DOM

Każda dyrektywa (i Komponent) mają dostęp do natywnego elementu poprzez obiekt klasy **'ElementRef**':

```
class MyDirective {
    constructor(private elementRef: ElementRef) {}

    // Musimy zaczekać na podłączenie dyrektywy z DOM:
    ngAfterContentInit() {
        const tmp = document.createElement('div');
        const el = this.elementRef.nativeElement.cloneNode(true);
        tmp.appendChild(el);
    }
}
```

Nie jest to jednak zalecane...

ViewChild i Renderer

Do referencji lokalnej mamy dostęp dzięki @ChildView(). Wartości dostępne są jednak dopiero w **ngAfterViewInit()**

```
<input type="text" #myInput>
export class MyComp extends AfterViewInit {
 @ViewChild('myInput', {read:ElementRef}) input: ElementRef;
  constructor (private renderer: Renderer) {}
 ngAfterViewInit() {
   this.renderer.invokeElementMethod(this.input.nativeElement,
    'focus');
```

ViewChild, ViewChildren

Możemy też wyszukiwać sub-komponenty w naszym szablonie po ich typie:

```
<todo-input todo="data" />
<todo *ngFor="todo in todos"></todo>
export class MyComp extends AfterViewInit {
  @ViewChild(TodoInputComponent) input: TodoInputComponent;
  @ViewChildren(TodoComponent) todos: QueryList<TodoComponent>
 nqAfterViewInit() {
   this.todos.changes.subscribe((list) => console.log(list));
```

ContentChild, ContentChildren

Odpowiedniki ViewChild i ViewChildren, ale działające na zawartości z Projekcji Wartości dostępne są dopiero w **ngAfterContentInit**()

<ng-content></ng-content>

```
export class MyComp extends AfterContentInit {
    @ContentChild(TodoInputComponent) input: TodoInputComponent;
    @ContentChildren(TodoComponent) todos: QueryList<TodoComponent>

    ngAfterContentInit() {
        this.todos.changes.subscribe((list) => console.log(list));
    }
}
```

Cykl życia

Dyrektywy **(D)** i komponenty **(C)** mogą "wpiąć" się w cykl renderowania aby wykonać własne funkcje:

hook:	moment wystąpienia:
ngOnChanges (C, D)	when a data-bound input property value changes
ngOnInit (C, D)	after the first ngOnChanges
ngDoCheck (C, D)	during every Angular change detection cycle
ngAfterContentInit (C)	after projecting content into the component
ngAfterContentChecked (C)	after every check of projected component content
ngAfterViewInit (C)	after initializing the component's views and child views
ngAfterViewChecked (C, D)	after every check of the component's views and child views
ngOnDestroy (C, D)	just before Angular destroys the directive/component

Własne dyrektywy wiążące

```
@Directive({
 selector: '[myDecorations]'
})
export class MyDecorationsDirective{
    constructor(private el: ElementRef, private renderer: Renderer) { }
    // Nasłuchujemy zdarzeń na elemencie hosta:
    @HostListener('onmouseenter') doMouseHighlight() {
       renderer.setElementStyle(
                     el.nativeElement, 'backgroundColor', 'yellow');
    // Podstawiamy własne wartości do właściwości elementu hosta:
    @HostBinding('style.text-decoration') decoration = 'underline';
```

Własne dyrektywy strukturalne

```
@Directive({ selector: '[myUnless]' })
export class UnlessDirective {
  constructor (
    private templateRef: TemplateRef<any>,
    private viewContainer: ViewContainerRef
  @Input() set myUnless(condition: boolean) {
    if (!condition) {
      // Umieszczamy element z szablonu w widoku
      this.viewContainer.createEmbeddedView(this.templateRef);
    } else {
      // Usuwamy stworzone elementy:
      this.viewContainer.clear();
```

Usługi

i wstrzykiwanie zależności w Angular

Korzystanie z usług

Usługą jest każda instancja klasy, którą możemy przekazać do Komponentu, lub dyrektywy.

Usługi mogą:

- udostępniać przydatną logikę np. komunikacja z serwerem
- przechowywać dane i współdzielić je pomiędzy komponentami
- informować komponenty o zdarzeniach i przekazywać potrzebne informacje
- i generalnie wszystkie inne zadania niezwiązane bezpośrednio z wyświetlaniem (Widokiem)

Nie tworzymy usług samodzielnie. Prosimy angulara o ich dostarczenie:

Angular zajmie się dostarczeniem odpowiedniego obiektu!

Komunikacja HTTP

Komunikacja z API REST`owym i nie tylko z wykorzystaniem modułu angular/common/http


```
@Component()
                                            Nie używaj źródeł danych (m.in. Http)
                                            bezpośrednio w komponentach!
class ContactsApp extends OnInit{
                                            Komponenty powinny być proste i
  contacts:Contact[] = [];
                                            zawierać tylko logikę widoku.
  constructor(private http: HttpClient)
                                            Takie powiązanie z Http uniemożliwia
  ngOnInit() {
                                            wymianę danych z innymi
                                            komponentami - Używaj usług!
    // Http.get() - tworzy tzw. "zimny
    this.http.get('/contacts')
      // Leniwe zapytania:
      // Zapytanie do serwera wykona się dopiero przy subskrypcji:
      .subscribe(contacts => this.contacts = contacts);
```

Wstrzykiwanie zależności

Angular Dependecy Injection

Injektor zależności

Tworząc zależności wewnątrz naszych klas "Łączymy na sztywno" implementacje:

```
this.item = new Todo()
```

Lepiej jest wiązać klasy przy użuciu interfejsów, a implementacje wstrzyknąć:

```
class Todo extends ListItem {}

export class InjectorComponent {
   item: ListItem = this.injector.get(ListItem);

constructor(private injector: Injector) { }
```

Konfiguracja Providerów

Nie musimy ręcznie tworzyć injektorów! - już samo bootstrapModule (MyAppModule) tworzy za nas automatycznie globalny Injector.

OK, tylko jak wskazać angularowi której implementacji ma użyć ???

Domyślnie **wystarczy zarejestować klasę**, by injector sam zbudował dla nas obiekt tej klasy wraz z zależnościami:

```
@NgModule({
    // ...
    exports: [ NaszaKlasa ],
    providers: [ NaszaKlasa ],
})
export class MyAppModule { }
```

Klasa w sekcji **providers** będzie wstrzykiwana wszędzie gdzie użyto jej typu w tym module i **w jego dzieciach**

Klasa dodana w sekcji **exports** będzie wstrzykiwana **globalnie**

Automatyczne wstrzykiwanie

Co gdy nasza instancja wymaga innych instancji? Injektor zbuduje za nas cały graf:

Wystarczy dodać dekorator @Injectable:

```
@Injectable()
export class Nasza Klasa {
  constructor(@Inject(Logger) logger) {
    // lub wystarczy interfejs/klasa/typ - auto-wstrzykiwanie po typie:
    constructor(private logger: Logger) {
    }
```

Inne dekoratory @Component, @Directive, @Pipe, itd. rozszerzają @Injectable()

Podmiana Implementacji

Gdy chcemy **oddzielić implementacje od interfejsu i wstrzyknąć inny obiekt**, mamy kilka możliwości:

```
@NgModule ({
  // ...
 providers: [
    NazwaKlasy, // Ta sama implementacja...
    // Inna klasa
    { provide: Typ/Interfejs, useClass: Klasa },
    // Gotowa instacja, prosty obiekt, lub nawet wartość (np.
config..)
    { provide: Typ, useValue: Obiekt },
    // Funkcja fabrykująca - może mieć własne zależności (deps:[...])
    { provide: Typ, useFactory: Funkcja, deps: [KlasaDlaFunkcji]},
```

www.sages.com.pl

Tokeny

Może się zdażyć, że wygodniejsze będzie użycie nazwy... Nie używamy stringów, ale **InjectionToken()** - jest to <u>unikalny symbol</u>, dzięki czemu w przeciwieństwie do ciągów znaków unikamy ryzyka wystąpienia kolizji nazw!

Hierarchiczny Injector

Domyślnie, każda stworzona instancja jest singletonem - angular tworzy obiekt raz, a następnie przekazuje zawsze globalnie tą samą instancję.

Jeśli chcemy stworzyć lokalną instancje, definiujemy ją w @Component

```
@Component({
    selector: 'isolated-data-view',
    providers: [ NaszaKlasa ] 
})
export class AppComponent { }
```

W module jest już zarejestrowana klasa "NaszaKlasa" i istnieje jej instancja...

Jednak ten komponent posiada teraz własny injektor, więc ten komponent i jego dzieci otrzymają nową instancję klasy NaszaKlasa niedostępną dla reszty komponentów. Jeśli klasa nie jest zdefiniowana tutaj, będzie użyty injektor nadrzędny, nadrzędny, itd.. aż po globalny injector.

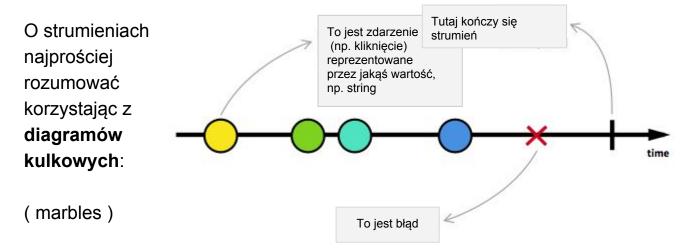
Programowanie Reaktywne

Dzięki EventEmitter oraz rozszerzeniu Rx.JS możemy pracować na reaktywnych strumieniach

RxJS

Rx.JS - czyli Reactive Extensions - pozwalają na pracę na "strumieniach zdarzeń" Każdy obiekt typu EventEmitter<T>() jest automatycznie rozszerzany.

Zdarzeniami mogą być dowolne danie: Kliknięcia myszy, znaki z klawiatury, tyknięcie zegara lub asynchroniczna odpowiedź z serwera ...

Zaletą strumieni jest możliwość ich wielokrotnego użycia

RxJS

Strumienie możemy obserwować, przekształcać a następnie subskrybować w celu otrzymania informacji, kiedy nastąpiła zmiana.

RxJS posiada bogatą bibliotekę operatorów umożliwiających przekształcenia

Operatory możemy podzielić na:

- przekształcające (np. delay, map, debounce, scan)
- łączące (np. merge, sample, startWith, zip)
- filtrujace (np. distinctUntilChanged, filter, skip)
- i wiele innych
- Wynik działania operatora to strumień => można je łączyć
- Sposób działania poszczególnych operatorów obrazuje się za pomocą "marble diagrams"

Przykładowe Diagramy na : http://rxmarbles.com/

RxJS w Angular 2

Angular 2 używa RxJS w kilku obszarach:

- EventEmitter
- API modułu Http
- Zmiany wartości formularzy to też strumienie
- Łatwa możliwość subskrypcji z poziomu widoku dzięki AsyncPipe

```
<div *ngFor="let item of todoListStream | async"> ... </div>
```

Możemy też tworzyć własne strumienie korzystając z obiektów:

- EventEmitter / Observable do emitowania własnych zdarzeń
- **Subject** do "przekazywania" stumieni pomiędzy usługami i komponentami

Importowanie Operatorów

```
// import 'rxjs/Rx'; // Wszystkie operatory znacznie zwiększą rozmiar naszej aplikacji
// Zalecane jest importowanie tylko tych operatorów których faktycznie używasz
// Statics
import 'rxjs/add/observable/throw';
// Operators
import {catch,
     debounceTime,
     distinctUntilChanged,
     map,
     toPromise'
  from 'rxjs/operators';
```

Jeśli zapomnisz zaimportować operatora - nie martw się. TypeScript podpowie jeśli użyjesz w twoim kodzie jakiejś brakującej metody! ;-)

Formularze

Template Forms oraz Data-Driven Forms

Formularz jako usługa

```
import { FormsModule } from '@angular/forms';
     /* Importujemy Forms Module do Modułu Aplikacji ... */
     import { FormControl, FormGroup, Validators } from '@angular/forms';
     /* @Component ... */
     export class MyForm {
     username: FormControl;
     constructor(private builder: FormBuilder ) {
              this.username = new FormControl('wartość domyślna', [
                   Validators.required, Validators.minLength(3)
              1);
              this.regForm = new FormGroup({
                  username: this.username
              });
              /* lub this.builder.group({ username: [...] }) */
                                // this.regForm.value == {username: 'Johny'}
www.sages.com.pl
```

Łączenie z widokiem

Element **FormGroup** łączymy z formularzem dyrektywą **FormGroup**, natomiast obiekt **FormControl** dyrektywą **FormControlName**:

Dzięki podaniu formControlName możemy odwoływać się do pól formularza po tej nazwie:

```
this.regForm.get("username").value
```

Stany formularza

• Formularz i jego pola mogą być w kilku stanach stanach:

stan:	znaczenie:
pristine	pole nie było modyfikowane
dirty	pole było modyfikowane
touched	pole zostało opuszczone (blur)
valid	żaden walidator nie zwrócił błędu
submitted	formularz został wysłany

Klasy CSS w formularzach

• Elementy formularza otrzymują również odpowiednie klasy:

klasa:	znaczenie:
ng-pristine	pristine = true i dirty = false
ng-dirty	pristine = false i dirty = true
ng-touched	touched = true
ng-valid	valid = true
ng-invalid	valid = false

Możemy je więc wykorzystać w CSS:

```
input.ng-invalid.ng-dirty {
    border-bottom-color: red;
}
```

Własne metody walidacji

Walidator to funkcja przyjmująca jako parametr instancję pola (**Control**) i zwracającą obiekt z kluczami będącymi **kodami błędów** oraz wartościami **boolean** jeśli dana wartość jest błędna.

```
function startsWithLetter(control: Control): {[key: string]: any} {
    let pattern: RegExp = /^[a-zA-Z]/;

    return pattern.test(control.value) ? null : {
        'startsWithLetter': true
    };
}
```

Formularz w Szablonie

Formularz możemy też stworzyć bezpośrednio w szablonie:

Obiekt kontrolujący formularz możemy uzyskać korzystając z lokalnej referencji

#nazwa="ngForm" (ngSubmit)="mojaMetoda(nazwa)"

Filtry

Transformacja danych z Pipe

• Pipe to filtr, który przekształca przekazane do niego dane :

```
 Total: {{ items.total | currency }}
```

• Można go skonfigurować przekazując parametry:

```
Total: {{ items.total | currency:'PLN':true }}
```

Wynik działania jednego pipe można przekazać do kolejnego

```
 Score: {{ player.score | number | replace:'0':'-' }}
```

Wbudowane:

DatePipe, UpperCasePipe, LowerCasePipe, CurrencyPipe, PercentPipe, JsonPipe

Parametryzowane Filtry

Pipe to klasa implementująca interfejs PipeTransform i opisana dekoratorem @Pipe()

```
import { Pipe, PipeTransform} from '@angular/core';
@Pipe({
    name: 'censor'
})
export class CensorPipe implements PipeTransform {
    transform(input: string, character ? : string): string {
        return input.replace(/./g, character || '*');
    }
}
```

Filtry - Użycie

Aby użyć custom pipe w komponencie, należy go zadeklarować (podobnie jak robimy to z dyrektywami)

```
import { Component } from '@angular/core';
import { CensorPipe } from './censor.pipe';
@Component({
    selector: 'my-censor',
    template: '<span>{{ message | censor }}</span>',
})
export class Hello {
    message: string = 'My secret sentence';
}
```

Stan i asynchroniczność

w filtrach

- Większość pipes jest bezstanowe. Wykonują przekształcenia za pomocą czystych funkcji, bez efektów ubocznych
- Stateful pipes (np. **AsyncPipe**) zarządzają stanem przekazywanych danych
- AsyncPipe przyjmuje jako wejście Promise lub Observable i przechowuje subskrypcję, żeby później zwrócić wartość
- Definiując stateful pipe, oznaczamy ją jako pure: false

```
@Pipe({
  name: 'myStateful',
  pure: false
})

<div *ngFor="item in $stream | async">{{item}}</div>
```

Routing

Angular Component Router

Konfiguracja Routingu

```
import { RouterModule } from '@angular/router';
const routingModule = RouterModule.forRoot([
      { path: 'todos', component: TodosComponent },
      { path: '', component: HomeComponent },
      { path: '**', component: PageNotFoundComponent }
1);
                             Router mapuje ścieżkę w URL na ustalony komponent.
@NgModule({
                             Kolejność podawania reguł ma znaczenie.
  imports: [
                             Komponent pojawi się w szablonie w miejscu wskazanym
    BrowserModule,
                             dyrektywa:
    routingModule,
                             <router-outlet></router-outlet>
. . .
```

Routing dla Sub-Modułu

```
@NgModule({
  imports: [
    RouterModule.forChild([
      { path: 'heroes', component: HeroListComponent },
      { path: 'hero/:id', component: HeroDetailComponent }
    ])
                              RouterModule.forRoot() - tworzy moduł dla głównego
                              modułu.
 exports: [
                              RouterModule.forChild() - pozwala by submoduły miały
    RouterModule
                              własny częściowy routing.
                              RoutingModule tworzy cały moduł, by udostępnić wraz z nim
                              potrzebne narzędzia - usługi i dyrektywy dla tego routingu!
```

www.sages.com.pl

Przekazywanie parametrów

```
{ path: todo/:id', component: TodoDetailComponent }
                                                                http://localhost:3000/todo/15
Adresy możemy parametryzować - Wstrzykując usługi ActivatedRoute lub Params mamy dostęp do parametrów
import { Router, ActivatedRoute, Params } from '@angular/router';
constructor (
  private route: ActivatedRoute,
  private router: Router,
  private service: TodosService ) {}
// Usługa Router pozwala na programistyczna nawigacje:
onSelect(todo: Todo) {
    this.router.navigate(['/todo', todo.id]);
```

Linkowanie do ścieżek routera

Dyrektywa RouterLink aktywuje daną ścieżkę routingu po kliknięciu w element.

Ścieżka może składać się z wielu poziomów - podanych jako tablica:

RouterLinkActive to dyrektywa która dodaje i usuwa podaną klasę CSS gdy ścieżka jest aktywna lub nie

Testy jednostkowe

poszczególnych elementów frameworka

Testowanie Filtrów

i prostych usług

```
describe('TitleCasePipe', () => {
  // Pipe jest prosta bezstanowa klasa
 // - nie ma tutaj specjalnej potrzeby inicjalizacji
  let pipe = new TitleCasePipe();
  it('transforms "abc" to "Abc"', () => {
    expect(pipe.transform('abc')).toBe('Abc');
 });
});
```

Testowanie komponentów

Komponent wymagać może inicjalizacji, np. dyrektyw z BrowserModule

```
beforeEach(() => {
  TestBed.configureTestingModule({
    declarations: [ BannerComponent ],
    imports: [ BrowserModule ]
  });
  // Tworzy Komponent i opakowauje w "Fixture" ( ComponentFixture )
  fixture = TestBed.createComponent(BannerComponent);
  // Możemy dostać się bezpośrednio do klasy komponentu:
  comp = fixture.componentInstance;
});
```

Testowanie widoku

Jeżeli chcemy testować nie tylko klasę komponentu, ale także wygenerowany HTML, nie możemy zapomnieć o cyklu wykrywania zmian:

```
it('should display original title', () => {
  // Wywołaj ręcznie detekcje zmian by zakualizować widok (HTML):
  fixture.detectChanges();
  // Obiekt DebugElement posiada metody, np. do odnajdywania po CSS:
 de = fixture.debugElement.query(By.css('h1'));
  // Możemy porównać zawartość HTML z Obiektem komponentu:
 expect (de.nativeElement.textContent) .toContain (comp.title);
});
```

Dziękuję za uwagę!

Pytania?;-)